

A világbajnokság a szívdügyei, de a vb-re ígéri a csúcsmódot

Péni Istvánnak nagyon jól sikerült a mexikói Guadalajarában rendezett világbajnokság-verseny, ahol légbuskában aranyérmes szerzett, az 50 méteres összetett számban pedig harmadik volt. Az önmagához képest kevésbé eredményes győri Európa-bajnokságot követően önbizalom növelő versenynek is jó volt a mexikói viadal. Egy-két hetet már aludva a történetekre, immáron itthon az ideai fő célokról is beszélgettünk.

- Hogyan emlékszel vissza a mexikói napokra?
- Legfőképpen a döntők maradtak meg. Nagyon jól sikerült a légbuska döntője és az 50 méteres összetett szám alapversenye. Ott a döntő azért emlékezetes, mert szinte orkánerejű szélben kellett versenyeznünk, vagyis minden lövésnél „imádkozni kellett”, hogy jó helyre menjen a lövés. Emiatt is nagyon izgalmas volt a verseny.
- Egy-egy világbajnokság-verseny alkalmával van lehetőség arra, hogy az adott várost is megnézzék az ember?
- Most volt rá lehetőségünk, mert a fekvő szám lekerült az olimpiáról és vegyes párosban nem volt csapatverseny. Többször is viccelődtünk azzal, hogy az egyikünket át kellene nevezni és indulni a versenyen, de Peti (Sidi Péter – a szerkesztő) még mindig nem Petra és én sem hajlottam hasonló változásra, tehát nem tudtunk a vegyes párosban részt venni. Így aztán majdnem egy hétre volt egymástól a két versenyszám, a légbuska és az 50 méteres összetett szám. Két nap is el tudtunk menni várost nézni, eljutottunk például Tequila városába, amely a híres mexikói égetett szeszes italról kapta a nevét. Két ilyen gyárat is meglátogattunk. Természetesen Guadalajara várost is bejártuk, voltunk a kézműves negyedben, de a helyi székesegyházat, a Városházat és a főteret is láttuk. A legtöbb esetben persze nem nagyon szokott idő lenni a városnézésre, legfeljebb egy fél nap és nem is emiatt megyünk. Mindig csak akkor megyek ki a városba, ha az nem zavarja a versenyzést. A riói olimpia alatt például egyetlen percet sem töltöttem az Olimpiai Falun és a versenyhelyszínen kívül. Előtte volt Rio de Janeiróban előolimpia, akkor meg tudtam nézni például a Megváltó Krisztus szobrát. Ha valamelyik várost nagyon szeretném látni, akkor legfeljebb később turistaként visszamegyek és megnézem.
- Cshangvonban már jártál, ugye?
- Igen, egyszer már voltam abban a dél-koreai városban és tudtunk is várost nézni. Igaz, más okok miatt. Ott fordult elő 2015-ben, hogy nem tudtunk hazajutni az aznapi járattal, csak a következő napival, így nyílt lehetőség, hogy bemenjünk a városba. Ez volt abban az évben az első kvótaszerező világbajnokság, ahol Petinek sikerült is meglőnie azt a riói olimpiára. Én kilencedik helyen végeztem, én is közel voltam a kvalifikációhoz. Nem tudtunk a shanghai géppel hazajönni, mert nem lehetett a kínai

városba bevinni a fegyvereket, és ezzel csak a reptéren, hajnali hat órakor szembesültünk. Másnapi géppel tudtunk aztán hazajutni egy pekingi átszállással.

- Idén viszont népszerű úti cél lesz a dél-koreai város.
- Igen, mert nemcsak egy világkupa-versenyre kerül sor ott hamarosan, hanem szeptember elején a világbajnokságot is abban a városban rendezik. Egy új lőteret építettek 2015 óta, a régit lebontották, így a vk-versenyen mindenképpen tesztelni szeretnénk, hogy milyen és mire kell majd odafigyelnünk. Itt ugyanis még nem versenyeztünk. Arra persze emlékszem, hogy szeles volt a pálya és tudomásom szerint ez a mostani lőtér is egy nyitott, amelyet be kell majd lakni, hogy a vb nagyon jól sikerüljön ott. Mindenesetre pozitív élményekkel térek vissza.
- A vb-célokat korábban úgy fogalmaztad meg egy interjúban, hogy szeretnél a lehető legjobban szerepelni, és az olimpiai kvóta ebben az esetben csak amolyan járulékos következménye lesz vagy lehet a teljesítményednek.
- Most sem tudok mást mondani. A cél nem változott, minél jobban szeretnék szerepelni.
- Azt tudod, hogy a „minél jobb” szereplésben a világbajnoki cím is benne van?
- Bármi benne van. Mindig csak az számít, hogy a következő lövésem odamenjen, ahová kell, és olyan technikával teljesítsem, amilyennel én azt szeretném. Abban pedig bízunk, hogy minél hamarabb meglesz az olimpiai kvóta!
- Az utóbbi években jó azt leírni, hogy a topversenyzőknek van elég jó minőségű lőszerük és a puskákkal sincsenek gondjaik.
- Minden feltétel adott. Szerencsémre elég hamar megvoltak azok a szponzoraim, amelyek a megfelelő háttérrel biztosították, illetve biztosítják. Gondolok itt, a fegyvergyártó és a lőszergyártó cégekre. Persze technikai problémák mindig akadnak, akadáhatnak, de nem úgy készülök egy-egy versenyre, hogy ez járna a fejemben, hogy elromolhat valamelyik puskám.
- Rohamtempóban fejlődsz, ugyanakkor az Európa-bajnokság nem úgy sikerült, ahogy szeretted volna, hiszen Győrben nem jutottál be a légpuska döntőjébe. Mennyire játszott ebben közre az a nyomás, amelyet a hazai pálya, a hazai közönség jelent?
- Lehet, hogy picit ez is közrejátszott, de sokkal inkább az, hogy nem voltam csúcsformában légpuskával abban a hónapban. Biztos az is zavart kicsit, hogy amikor kijöttem a lőállásból a gyengébb kezdés után, hogy beszéljek az edzőmmel, Kissné Oroszi Edittel, akkor több kamera is pásztázta minden mozdulatomat. Ezekkel meg kellett küzdenem, de ezekhez muszáj is hozzászoknom, meg kell tanulni ezeket a helyzeteket kezelni; mert egy olimpián is ugyanez fog történni, ha majd

éremesélyesként utazom egy ötkarikás játékokra. Érdekes, hogy a mexikói aranyérem ellenére még mindig úgy érzem, hogy nem sikerült visszaszereznem a korábbi nagyon jó formámat légpuskában. De tudom, hogy ez csak egy rövid hullámvölgy, amiből majd ki fogok jönni. A hazai pályának egyébként rengeteg előnye is van, hiszen például Győrben ott volt velünk két masszőr is, a szállásunk és a lőtér között nagyjából öt perc volt a távolság, az öltözőnk a legjobb helyen volt. A német nyelvvizsgálóhoz egyébként készítettem egy prezentációt, ami azt mutatta be, hogy az olimpiai rendező országok mindig akkor teljesítettek a legjobban, akkor nyerték a legtöbb érmet, aranyérmet; amikor házigazdaként szerepelhettek sportolóik a különböző sportágakban, versenyszámokban.

- Mindent alárendelsz az év fő versenyének, a világbajnokságnak?
- Természetesen a csúcsmódot a vb-re időzítjük, de készülök becsülettel a világkupa-versenyekre is. Ezek a világkupák ugyanis nekem nagyon a szívügyeim, ugyanis a sportágon belül óriási presztízsük van. Sok esetben az olimpiai bajnokot kevésbé jegyzik meg, mint aki hétről hétre jól szerepel ezeken a vb-versenyeken. Az is mutatja meg, hogy valaki mennyire jó sportlövő, hogy hány ilyen versenyt tud megnyerni. Persze fontos, hogy a skálán meglegyen a jó olimpiai és vb-szereplés is, már csak azért is, mert olimpia-centrikus országban élünk. A katonai világbajnokságon is úgy tűnik, hogy részt fogok venni június elején Svájcban, Thun városában, mivel beléptem tartalékosként a hadseregbe. Remek versenynek ígérkezik, rengeteg olimpikon, sőt még olimpiai bajnok ellenféllel is. Ezt is nagyon várom már, hiszen itt lesz olyan versenyszám is, amit még nem lőttem, ezzel egy újabb kihívást és feladatot kapok, amivel meg kell küzdenem.